

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 199/18

U Luxembourg 13. prosinca 2018.

Presuda u predmetu C-138/17 P Europska unija/Gascogne Sack Deutschland i Gascogne i C-146/17 P Gascogne Sack Deutschland i Gascogne/Europska unija, u predmetu C-150/17 P Europska unija/Kendrion i u spojenim predmetima C-174/17 P Europska unija/ASPLA i Armando Álvarez i C-222/17 P ASPLA i Armando Álvarez/Europska unija

Sud ukida presude Općeg suda Europske unije u dijelu u kojem je njima Europskoj uniji naloženo plaćanje naknade štete i kamata zbog troškova bankarske garancije koje je snosilo nekoliko poduzetnika u okviru prekomjernog trajanja postupka pred Općim sudom Europske unije

Europska unija nije odgovorna za troškove koje su ti poduzetnici snosili jer su na temelju vlastitog izbora zadržali bankarsku garanciju u korist Komisije za plaćanje novčanih kazni u trenutku u kojem im je bilo jasno da će postupak pred Općim sudom Europske unije u vezi s tim novčanim kaznama prekomjerno trajati

Društva Gascogne Sack Deutschland (prije Sachsa Verpackung), Gascogne (prije Groupe Gascogne), Kendrion, ASPLA i Armando Álvarez pokrenuli su u veljači 2006. postupke pred Općim sudom Europske unije za poništenje odluke koju je Komisija u odnosu na njih donijela u okviru zabranjenog sporazuma u sektoru industrijskih vreća¹.

Opći sud je 2011. odbio tužbe tih društava². Presudama iz 2013.³ Sud je potvrdio presude Općeg suda i, posljedično, novčane kazne izrečene tim društvima. U tim presudama Sud je međutim presudio da je trajanje postupaka pred Općim sudom bilo prekomjerno tako da su predmetna društva mogla podnijeti tužbe za naknadu eventualno pretrpljene štete zbog kašnjenja u postupanju s predmetima.

Svako od tih društava je 2014. i 2015. Općem sudu podnijelo tužbu za naknadu štete protiv Europske unije u svrhu popravljivanja štete pretrpljene zbog trajanja postupka pred Općim sudom.

Opći sud je 2017. donio svoje presude u tim predmetima i naložio Europskoj uniji da društvima isplati naknadu na temelju, s jedne strane, imovinske štete proizišle iz činjenice da su tijekom duljeg razdoblja od predviđenoga ta društva morala zadržati bankarsku garanciju osiguranu u korist Komisije radi budućeg plaćanja novčanih kazni koje su im izrečene zbog spomenutog zabranjenog sporazuma i, s druge strane, neimovinske štete povezane sa stanjem neizvjesnosti u kojem su se ta društva našla zbog kašnjenja Općeg suda s odlučivanjem u njihovim predmetima:

¹ Odluka C (2005) 4634 *final* Komisije od 30. studenoga 2005. o postupku primjene članka [101. UFEU-a] (predmet COMP/F/38.354 – Industrijske vreće)

² Predmeti [T-72/06](#) Groupe Gascogne/Komisija, [T-79/06](#) Sascha Verpackung/Komisija, [T-54/06](#) Kendrion/Komisija, [T-76/06](#) ASPLA/Komisija i [T-78/06](#) Armando-Álvarez/Komisija

³ Predmeti [C-40/12 P](#) Gascogne Sack Deutschland/Komisija i [C-58/12 P](#) Gascogne/Komisija, [C-50/12 P](#) Kendrion/Komisija, vidjeti također [priopćenje za medije br. 150/13](#), i [C-35/12 P](#) ASPLA/Komisija i [C-36/12](#) Armando Álvarez/Komisija.

Društvo	Presuda Općeg suda	Imovinska šteta (troškovi bankarske garancije)	Neimovinska šteta (stanje neizvjesnosti u kojem se društvo našlo)
Gascogne Sack Deutschland	T-577/14 (vidjeti također Priopćenje za medije br. 1/17)	0 eura	5000,00 eura
Gascogne	T-577/14	47 064,33 eura	5000,00 eura
Kendrion	T-479/14	588 769,18 eura	6000,00 eura
ASPLA	T-40/15	44 951,24 eura	0 eura
Armando Álvarez	T-40/15	111 042,48 eura	0 eura

Europska unija i predmetna društva, osim Kendriona, 2017. su podnijela žalbe protiv presuda Općeg suda.

Svojim današnjim presudama Sud najprije odbija argument društva Kendrion koji se temelji na činjenici da, s obzirom na to da Europsku uniju zastupa Sud Europske unije, dodjela Sudu postupanja u njegovu predmetu čini sukob interesa kojim se ugrožava Kendrionovo temeljno pravo na neovisni i nepristrani sud, zajamčeno u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. U tom pogledu, Sud utvrđuje da **ta situacija ne proizlazi iz izbora Europske unije kao žalitelja, već iz stroge primjene pravnih pravila Unije u području sporova koji se odnose na popravljivanje štete koju je uzrokovala Unija i pravila o žalbama u tom području sporova**, a koja nedvojbeno propisuju nadležnost Suda.

Sud potom podsjeća na to da nepoštovanje obveze suđenja u razumnom roku od strane Općeg suda čini dovoljno ozbiljnu povredu prava Unije koja može dovesti do financijske odgovornosti Europske unije za štetu koju su u tim okolnostima pretrpjeli gospodarski subjekti pod uvjetom da postoji uzročna veza između povrede prava i utvrđene štete.

Kad je riječ o uzročnoj vezi, Sud podsjeća na svoju sudsku praksu⁴ prema kojoj, kad uz odluku Komisije kojom se nalaže plaćanje novčane kazne postoji mogućnost polaganja jamčevine kojom se osigurava to plaćanje, u iščekivanju ishoda tužbe podnesene protiv te odluke, **šteta koja se sastoji od troškova garancije nije rezultat te odluke, već vlastitog izbora zainteresirane osobe da osigura garanciju, umjesto da odmah plati novčanu kaznu. Stoga postojanje takve mogućnosti za zainteresiranu osobu prekida uzročnu vezu između povrede prava i navodno pretrpljene štete, tako da se postupanje prigovoreno Europskoj uniji više ne može smatrati odlučujućim uzrokom štete.**

U tim okolnostima, Sud navodi da je **Opći sud pogrešno utvrdio da se veza između prekoračenja razumnog roka za suđenje u predmetima o kojima je riječ i plaćanja troškova bankarske garancije tijekom razdoblja koje odgovara tom prekoračenju nije mogla prekinuti izborom predmetnih društava da ne plate odmah novčanu kaznu i da osiguraju bankarsku garanciju.**

Sud s obzirom na navedeno utvrđuje da taj zaključak nije doveden u pitanje okolnošću da se u trenutku u kojem su ta društva osigurala svoje bankarske garancije povreda razumnog roka za suđenje nije mogla predvidjeti. Naime, **zadržavanje bankarskih garancija**, baš kao i njihovo osiguranje, **dio je slobodne odluke predmetnih poduzetnika** koji mogu u svakom trenutku otkazati bankarsku garanciju koju su osigurali i platiti izrečenu novčanu kaznu. Ta je mogućnost

⁴ Predmet [C-460/09 P](#) Inalca i Cremonini/Komisija

bila dostupna društvima o kojima je riječ i kad su uočila da će, s obzirom na sporost rješavanja njihovih predmeta pred Općim sudom, trošak njihovih bankarskih garancija biti viši od onog koji su prvotno predviđela prilikom njihova osiguravanja.

U tim okolnostima **Sud ukida pobijane presude u mjeri u kojoj je Opći sud predmetnim društvima dodijelio naknadu za imovinsku štetu proizišlu iz zadržavanja njihovih bankarskih garancija i odbija zahtjev tih društava za dodjelu obeštećenja na toj osnovi.**

Naposljetku, Sud u cijelosti odbija žalbe koje su podnijela predmetna društva i potvrđuje naknade koje im je Opći sud dodijelio za neimovinsku štetu.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presuda ([C-138/17 P](#), [C-150/17 P](#) i [C-174/17 P](#)) objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106